

Отже, Купала. Що ж це за свято таке? ... Недомовки тут з рідні обману. Щороку, «культурна» громадськість, все ширше відзначає ніч на 7 липня - так званого Купала. Взагалі в Україні нині свят не злічити. Як говорить народне прислів'я, був би привід ...

Купала - одне з головних свят стародавніх язичників-слов'ян, хоча походження у нього швидше за все не слов'янське. Він не випадково відзначається в день літнього сонцестояння. Купала - свято Ярила - божества сонця. Язичницьких культів сонця не злічити. Обожнювати сонце - це не просто традиція всіх язичників - це їх непорушне правило.

Сонечко починає йти на спад - «вмирає», і треба його «підгодовувати». У всіх солярних культах цього дня обов'язково приносилися жертви. Птахи, тварини, а часом і люди спалювалися у вигляді приношення обожненого сонця, щоб їх енергією воно «підживилося» і не «померло» (древні ацтеки вбивали для цього людей щодня).

Дим жертвового вогнища, згідно язичницьким повір'ям - найкоротший спосіб доставки енергії жертв на «небо». Саме тому в ніч Купали прийнято палити вогнища - це залишкове явище стародавніх культів, сенс якого вже не пам'ятають і самі язичники.

З цим же пов'язаний звичай стрибати через вогнище - це те, що залишилося від жеребкування. Вибрати людську жертву іноді не наважувався навіть жрець. Тому юнаки та дівчата стрибали через багаття до тих пір, поки хто-небудь не падав в нього. Вважалося, що таким чином «боги» обрали собі жертву (цікаво, чи знають ті, хто зараз стрибають через багаття про те, що вони зображують потенційного мерця?).

Після принесення жертв починалися оргії. Оскільки з сонцем асоціювалося запліднююче начало, і воно вважалося джерелом життя і родючості, то і його культ мав на увазі саме це активне «запліднення» - стосунки з випадковим партнером і були кульмінацією «дивної і таємничої» ночі Купали.

Ось що пишуть про процедуру цього свята сучасні неоязичники: «Дівчата і жінки (на відміну від нинішніх культпрацівників, стародавні язичники дітей на такі свята не пускали) йдуть на кумування. Відійшовши подалі від чоловіків, але залишаючись у полі зору, починають вибирати собі милого (партнера на ніч), обговорюючи з так званими «кумасями» його переваги і недоліки. Раз у раз лунає жіночий сміх (під час обговорення достоїнств чергового молодця), а чоловіки стоять в очікуванні, гадаючи: пощастить - не пощастить. Між молодцями і дівчатами ходить жрець, який вирішує всі суперечки і передає питання та побажання від одних до інших. Нарешті, всіх молодців і молодниць обговорили, і починається обряд вибору суджених.

Дівчина б'є хлопця долонею по-плечу і тікає, а той біжить навздогін. Піймавши дівчину, він підводить її до малого багаття, через який вони стрибають. Якщо під час стрибка руки не розійдуться, то це означає, що хлопець і дівчина стали судженими. Якщо ж розходяться, то обидва шукають собі іншу пару для стрибка (і не тільки для стрибка). На березі суджені обмінюються вінками, після чого кожен кладе свій вінок на плотик з дерева та соломи, ставить в середину вінка палаючу свічку і пускає його по воді. У воді гасять головешки. Вся річка наповнюється блукаючими вогнями. Після цього суджені (тобто які стали такими до світанку), взявшись за руки, останній раз перестрибують через Купальське Вогнище і біжать до річки, де, роздягнувшись, омиваються голі в нічний воді ».

Про те, що відбувається, згідно язичницької інструкції, далі, детально говорити не будемо. Самі укладачі інструкції, розуміючи «специфічність» своїх рекомендацій, поспішають додати, що це «... не є перелюб, а торжественна жертва богам», і що «дітей, зачатих в купальську ніч, боги наділяють чарівною силою». Ось вона, повна правда про «нешкідливе», «народне» свято.

Купала - день «узаконеного» блуду.

Івана Купала – що за свято таке?

Написав admin

Неділя, 06 липня 2014, 15:54 - Останнє оновлення Неділя, 06 липня 2014, 16:48

Власне, це не ново. У багатьох язичників в ходу була храмова проституція, оргії у свята і т.д. Все це теж вважалося «жертвою богам», і не менш «захопливою».

Яким богам? Для православної людини відповідь на це питання гранично ясна - демонам.

Бог Істинний - є Бог чистоти і святості. Його заповіді закликають до подружньої вірності, захищають святиню сім'ї. Розгнuzдана розпуста під личиною «захопливого богослужіння» - жертва сатані. Не невігаданому рукотворному Ярилі, а реальному духу брехні і погибелі.

Світські організатори святкування Купали, звичайно, не припускають для своїх вечірок подібного сценарію і навіть не говорять про це, але, впроваджуючи це свято в народну свідомість, вони закладають фундамент до відродження його у всій повноті. Де гарантія, що через кілька років, звиклі до Купали люди, не визнають про його повний «сценарій» і не почнуть відтворювати його?

Навіть бігле знайомство з Купалою показує, що ні сам предмет поклоніння - «бог» Ярило, ні моральний зміст свята, нічого доброго не несуть людині. Природно, складно припускати, що хтось серйозно вірить зараз в «бога» Ярила. Але й звичайну людину, що прийшла на Купалу просто відпочити, це свято не зробить кращою і чистішою. У кращому випадку воно дозволить їй розслабитися. У гіршому - забруднить розум і серце (якщо їй ще є що втрачати в цьому плані).

За великим рахунком, це «народне» свято давно вже глибоко чуже народу (як чужі духу українського народу більшовицькі свята).

Хто ж організовує нині «Купальські» торжества? Кому вони потрібні? Як не дивно цьому сприяють (швидше через незнання - треба ж щось робити) районні відділи культури та сільська просвіта.

Невже нам більше відсвяткувати нічого? Невже нам не про що згадати в своїй історії?

Хіба мало в українців пам'ятних дат? Чи багато хто з молодих людей пам'ятають, коли відбулася ЗУНР, заснування армії УПА, битва під Жовтими Водами?

Ми впевнені, що про більшу частину цих подій молодь не знає. Але про Купалу і Валентинів день їм турботливі дорослі забути не дадуть - навчать і пояснять.

Складається враження, що хтось цілеспрямовано намагається виростити з молоді кого завгодно, але не нормальних людей - хороших чоловіків і дружин, батьків і матерів, повноцінних і відповідальних членів суспільства.

Ще один цікавий знак часу - спроба об'язичити християнські свята. На Святках у нас - ворожать, на Трійцю - плетуть вінки, на Петра і Павла - танцюють і гуляють. тобто свята, за походженням і за суттю християнські, позбавляються своєї духовної та виховної ваги, стають приводом або до звичайної «розваги», або, що ще гірше - до справ окультних (ворожіння). Брати християнську вівіску і під нею робити те, що органічно чуже християнству, і таким чином спекулювати на чужому авторитеті - просто не етично.

Якщо комусь хочеться стати язичником, стрибати через вогнище, ворожити, здійснювати ритуальні купання, блудити з першим зустрічним, робити своїх дітей моральними виродками, які приносять під кущами

«торжественну жертву богам» - будь ласка, у нас країна вільна (принаймні в цьому).

Але, відроджуючи свято з язичницьким корінням, необхідно поставити людей до відома, сказати про нього всю правду, що б вони могли зробити вільний вибір. Недомовки тут з рідні обману.

Прес-служба єпархії